

Tarih: 28.03.2014

Konu: Hoşgörü Dini İslam

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكَاطِمِينَ الْعَيْظِ
وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ

Muhterem Müslümanlar,

Yüce dinimiz İslam, beşeri münasebetlerde daima hoşgörülü ve affedici olmamızı tavsiye etmektedir. **Hoşgörü**; bir şeyi anlayışla karşılama, tahammül etme, müsamaha gösterme demektir. **Affetmek**; İnsanların haksız ve kötü davranışlarına karşı gücü yettiği halde karşılık vermeyip suçluyu bağışlamasıdır. Bu davranış nefse ağır gelse de Kur'ân-ı Kerîm'de takva sahiplerinin sıfatları ve cennete götüren ameller arasında zikredilmektedir.

Kardeşlerim,

Dünya ve ahiret mutluluğunu hedefleyen yüce dinimiz, huzurlu bir toplum oluşturabilmek için hoşgörüyü, kardeşliği, hata ve kusurları affetmeyi, bağışlamayı bizlere tavsiye etmiştir. Hayatı boyunca insanlara affediciliği ve hoşgörüsüyle yaklaşan Rahmet elçisi (s.a.v.) Taif'lileri İslam'a davet ederken, onlar şefkat peygamberine hakarete bulunmuşlar hatta aşağılayarak onu yaralamışlardı. Bu haldeyken bile Rahmet elçisinin dudaklarından şu cümleler dökülüyordu: **"Allah'ım kavmimi bağışla, çünkü onlar bilmiyorlar" diyordu.** [1] Alemlere Rahmet elçisi olarak gönderilen Efendimizin hayatından bir başka örneği Mekke'nin fethinde görüyoruz. Mekke'nin fethinin hemen akabinde Kabe'nin etrafında toplanan halk korku ve endişeyle rahmet ve şefkat Peygamberinden (s.a.v) kendilerine nasıl bir muamelede bulunacağını beklemekteydi. İslam'a davetin ilk gününden itibaren her türlü eziyeti reva gören, üstelik malına ve canına kasteden Mekke'lilerin, kendilerinden geçmişin hesabını soracağını ve intikam alacağını beklerken rahmet ve şefkat peygamberi onlara hitaben: **"Tıpkı Yusuf Peygamber gibi ben de 'Bugün size kınama yok. Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir.' diyorum. Gidebilirsiniz, hepiniz serbestsiniz."** diyordu rahmet elçisi. Böylece affetmenin en güzel örneğini gösteriyordu. **Affetmek demek**, kini, intikamı ve nefreti silmek demektir. **Affetmek demek**, düşmanlık ve intikamdan vazgeçmek

demektir. **Affetmek demek**, kalbimizi öfke ve husumetten temizlemek demektir.

Kardeşlerim,

Affedici olabilmek sevgi, merhamet sabır ve güzel ahlakın bir göstergesidir. Müminler birbirlerine karşı şefkat ve merhamet sahibidir. Affedici, bağışlayıcı ve hoşgörülüdür. Müminin bir başka mümini affı, bağışlamayı çok seven Rabbimizin ahlakıyla ahlaklanmanın bir gereğidir. Kendimize karşı bir ahlaksızlık ve kötülük yapıldığı zaman, kötülüğe kötülükle karşılık vermek yerine affetme ve bağışlama yolunu tercih etmeliyiz. İnsanların birbirlerini daha az anladığı, farklı görüşlere tahammül edilmediği ve çeşitli sebeplerle çatışmaların yaşandığı bir dönemde hoşgörüyü ne kadar muhtacız. Kalpleri insan sevgisiyle dolan hak dostların ifade ettiği gibi **'Yaratılanı Yaratan'dan ötürü sevelim.'** Din, dil, renk, inanç, düşünce farklılıklarını bir zenginlik olarak görenek kardeşçe yaşamının yollarını arayalım. Bize düşen görev; affedici olmak, kimsenin şahsiyetini rencide etmemek, öfkeyi yenmek, aile hayatımızda çocuklarımıza sevgi ve şefkatle davranmaktır. Bizler Peygamberimizin engin hoşgörüsünü ve tavsiyelerini örnek almalıyız. Çünkü O, **"Sana zulmeden affet. Sana küsene git, sana kötülük yapana iyilik yap, aleyhine de olsa hakkı söyle."** [2] buyuruyor.

Hutbemi rahmet Peygamberinin bir duası ile bitiyorum: **"Allah'ım Sen affedecisin, affetmeyi seversin, bizleri affet."** [3] Ne mutlu affederek bağışta bulunanlara. Müjdeler olsun, öfkesini yenerek affi seçenlere...

[1] Buhârî, Enbiya, 54.

[2] Kütüb-i sitte, 16/317.

[3] Tirmizî, Da'avat 89.

Ali AYLANÇ

Ditib Berlin Koca Sinan Camii Din Görevlisi